

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,
A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG“ KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASARNAP.

Egészévre 2 frt 60 kr.
Félévre 1 „ 30 „
Negyedévre 70 „
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
ZSITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Köztelek).

Dr. Schmidt József.

A mult hetekben, a vámertekezlet dolgában Dániel miniszter az államtitkárjával, Vörös Lászlóval összekülönbözött s ezt az államtitkár lemondása követte.

Ő felsége a király dr. Schmidt Józsefet nevezte ki kereskedelemügyi államtitkárrá. Dr. Schmidt olyan ember, a ki mindenütt beválik, alkalmazható, nagy munkaerejű ember és így a kereskedelemügyi miniszter szerencsésen választotta meg munkatársát.

Dr. Schmidt Józsefet mint kiváló munkaerőt és államférfijelöltet iskolatársa, dr. Wekerle Sándor fődözte fel s vitte be a pénzügyminiszteriumba, hol gyorsan haladt előre s mihamar tanácsos lett.

Kozma Ferencz halálával aztán őt bízták meg a földmivelésügyi miniszterium lótenyésztési osztályának vezetésével; dr. Schmidt itt sem maradt sokáig, mert 1895-ben az államtitkárrá kinevezett Graenzenstein Béla helyét foglalta el s az ezredéves kiállítás igazgatójává tette őt a kormány. Ebben az állásában mutatta meg Schmidt József kiváló munkaerejét. Az a sok ezer ügyszer, mit az igazgatóság hivatalában elintéztek, mind az ő kezén és áttekintésén ment keresztül. Ezt az óriási, nagy felelősséggel járó munkát azzal a nyugodt, bígadt lelkülettel végezte, a mely Schmidt Józsefet jellemzi.

Személyesen ismerte a kiállítás minden hiva-

talnokát s mindenki iránt s mindenkivel azzal a magyaros, jókedélyű őszinteséggel beszélt, a mi kevés magasrangu hivatalnokban van meg. Neki kitünő jó érzéke volt a kiállítási ügyek intézéséhez.

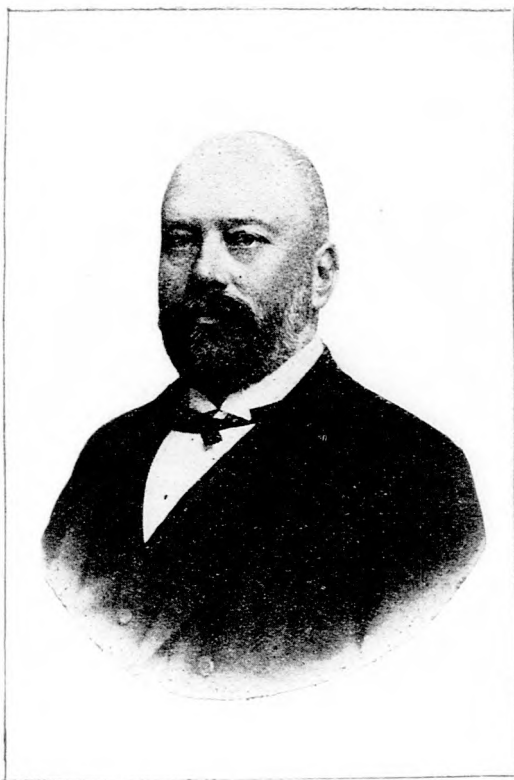
Mikor az ezredéves kiállítás bezárult, Schmidt

Józsefet a kormányzat az ujonnan szervezett szabadalmi hivatal elnöki székébe ültette s ez állását most cseréli fel az államtitkári méltósággal.

Schmidt József dr., mielőtt állami szolgálatba lépett, sokat foglalkozott gazdasági ügyekkel is. Az országos gazdasági egyesületben több pályamunkájával nyert díjat s a 10 év előtt megjelent „Magyar gazda hitele“ című nagy munkája az egész gazdaságközönség figyelmével találkozott. Sajnos, hogy állami szolgálatba lépése elvonta őt a gazdasági ügyekkel való törődéstől, mely téren haladva, bizonyynal közhasznu munkásságot fejthetett volna ki. Azonban mostani diszes állásában szintén sok jót várhat tőle a gazdaosztály, mert Schmidt

Józsefben megvan a gazdasági ügyek iránti érzék és előszeretet s a kereskedelemügyi miniszterium nagyon sok a gazdák és iparosok ügyét elevenen érintő kérdést intéz el a saját hatáskörében.

Az új államtitkár, hogy ugy mondjuk, java-beli ember a 40 és 50 évek között s munkabírásától sok üdvöset várhat a magyar közönség.



Dr. Schmidt József.

Bánffy lemond?..

Ugy látszik a nyár folyamán a kiegyezés kérdése mégis csak dülöre jut. Most legalább komoly fordulatok vannak bekövetkezendőben, mert arról beszélnek, hogy úgy az osztrák, mint a magyar kormány válságba jutott.

Thun gróf osztrák miniszterelnök ugyanis mindeddig siker nélkül folytatta az alkudozásokat az osztrák politikai pártokkal, miért is felkereste Ischlben időző királyunkat és jelentést tett neki a politikai állapotokról. Hogy Ő Felsége mit határozott, vajjon kísérletet fognak-e tenni Ausztriában az alkotmány megmentésére, vagy pedig a 14. paragrafus alapján egyszerűen császári rendeletekkel fognak kormányozni? — ezt ma még nem tudjuk. Azt hirdik azonban, hogy nem — mint előre vártuk — Thun osztrák miniszterelnök, hanem Bánffy Dezső magyar miniszterelnök fog lemondani.

A lemondás hírének egyik jelentősége tehát az, hogy mivel Thun tovább is a kormányon marad, odaát Ausztriában minden valószínűség szerint fel fogják függeszteni az alkotmányt; mert ha nem ez volna az udvar szándéka, akkor új miniszterelnököt keresnének, hogy az újra megkezdje az eddig meddőnek maradt békealkudozásokat. Bennünket azonban a Bánffy lemondásának híre érdekel, mert hogy ha ez valóban bizonyul, úgy egy csunya merénylettel állunkszemben, a mit a magyar nemzet ellen szándékoznak elkövetni.

Tudvalevőleg ugyanis a kiegyezést a múlt évben meghosszabbítottuk olyformán, hogy annak érvénye ez évi december 31-én jár le. Hogyha december végéig az osztrákokkal új kiegyezést kötni nem tudunk, úgy többé semmi alkudozásnak helye nincs, hanem előáll jogilag a gazdasági különválás és a kormányra az a köteletség hárul, hogy létesítse az önálló magyar vámterületet.

Annak idején a Bánffy-kormány többszörösen kijelentette azt, hogy törvényünk értelmében a nem alkotmányos Ausztriával a kiegyezés ügyében tárgyalásba nem bocsátkozik, hanem, hogyha ez év végéig az alkotmányos követelményeknek megfelelő módon új kiegyezést kötnie nem sikerül, úgy az önálló magyar vámterületet fogja létesíteni.

Ez alól az ígéret alól kibujni nem lehet, mert akkor a magyar nemzet előtt bukik meg a kormány; ha pedig ezt az ígéretét beváltja, akkor az osztrák udvari körök előtt fog megbukni.

Mit tegyen tehát mégis Bánffy, hogy a kecske is jólakjék és a káposzta is megmaradjon — hogy az osztrákokkal a közös viszonyunkat se kellesen megszakítani s hogy ő mégis birtokában maradjon a bársonyszéknek? Látja, hogy most már Ausztriával alkotmányos uton a kiegye-

zést megkötni nem lehet, látja, hogy ha szavának állni akar, immár elő kell készíteni az önálló vámterületet s hogy ezt ne kelljen tennie, lemond.

Ez a lemondás azonban nem volna egyéb közönséges fogásnál s csak azt akarná Bánffy vele elérni, hogy újra megbízatást nyerjen a kormány vezetésére. Ekkor aztán nem fogja kötni a régi ígéret, hanem kezdheti a játékot előlről, meghosszabbíthatja a kiegyezési provizóriumot, mert hiszen ő azzal a lemondással lemond a kormány régi álláspontjáról és előlről kezdheti a kiegyezés kérdésében az egész kudarcot vallott eljárást.

Bánffy tehát tulajdonképpen nem az állásáról mond le, hanem lemond Magyarország jogairól, függetlenségéről, érdekeiről, lemond mindezekről pusztán azért, hogy ő maga a miniszteri tárczát megtarthassa, lemond mert tudja, hogy lemondását el nem fogadják, hanem új megbízatást fog kapni a kormányzásra s akkor már nem tartja vissza a régi ígéret, akkor már újra megkezdheti a taktikázást, a melynek, ha török, ha szakad, az a célja, hogy bennünket ne engedjen kiszakadni az osztrák kötelékből.

Az udvari köröknek mindig fájt az a gondolat, hogy Magyarország szabad szárnyaira engedtessek s önállósítsa magát. Az udvari köröknek tehát éppen olyan emberre van szükségük, mint Bánffy, a ki maga is azon iparkodik két év óta, hogy Magyarország önálló rendelkezési jogának gyakorlásába ne léphessen. Nem hiába reméli Bánffy, hogyha lemond, megint őt veszik igénybe, mert talán nem is akadna még egy olyan ember, a ki mint ő, csodálatosan téves meggyőződéssel azt hinné, hogy a magyarnak használ akkor, mikor csak az osztráknak tesz szolgálatot.

Bánffy azonban rosszul számít. Ehhez a csuf játékhoz, melyet hir szerint ő tervez, még a magyar közvéleménynek is van szólása. Ha a lemondás híre valóban bizonyul, arravaló a magyar parlament, hogy a miniszterelnök urnak ravaszul kieszelt taktikáját nemzetünk érdekeinek rovására sikerülni ne engedje.

Bármily kicsiny töredék is az ellenzék, ahhoz még mindig elég ereje van, hogy ilyen merénylettel megmérkőzzék és azt meghiusítsa. Ellenzékünk az obstrukció fegyverével könnyű szerrel kibírja vivni azt, hogy a kiegyezés ez év végéig semmiféle csalafintos fogással megújítható ne legyen és akkor annak kell történie, a mit a törvény ír elő s a mit a józan ész parancsol: akkor különválunk Ausztriától s visszanyerjük a gazdasági téren 30 év óta lekötve tartott kezeink felett a szabad rendelkezés jogát.

Bánffy ur pedig csufosan bukni fog, nem úgy mint most tervezi, hanem úgy, hogy halottaiból többé semmiféle emberi hatalom fel nem támasztja.

Goluchovszky külügyminiszter lemondása.

Hetek óta suttognak a politikai körökben arról, hogy gróf *Goluchovszky* Agenor, monarchiánk külügyminisztere megválíék állásától. A suttogásból már nyílt beszéd lett s egész határozottan állítják, hogy Goluchovszky megy. S menni fog rövid idő alatt, még ő felsége császári jubileuma előtt.

Távozásának okait a lapok úgy magyarázzák, hogy Goluchovszky udvari eselszövésnek az áldozata, illetve kegyvesztes lón, mivel a királyi ház egyik-másik tagjával meghasonlott.

Goluchovszky ugyanis a spanyol régenskirályné helyzetéről olyan megjegyzéseket tett, a melyek miatt szerfölött megneheztek rá az udvarnál. Arra is kérték volna Goluchovszkyt, hogy legyen közbenjáró a béke érdekében Spanyolország meg Amerika között. Goluchovszky azonban semmi szín alatt nem volt erre bírható, s ezért, mivel az udvari körökkel oly éles ellentétbe jutott, mennie kell. Azt is mondják végül, hogy a külügyminiszter eddig ugyanesak kevés sikert tudott elérni. Amiben sok igazság van, mert a legutóbb lefolyt külföldi eseményekből ugyanesak kevés hasznot tudott meríteni a monarchiának; mi mindenütt csak szemléltünk és fizettünk, az aratás az ügyesebb politikuské volt.

Szóval megy a külügyminiszter és mi nem sokat busulunk utána. Utódja gyanánt kettőt is emlegetnek. Az egyik Kállay Béni bosnyák miniszter, a másik németországi nagykövetünk, Szögyén-Marich László, kit Vilmos császár szeretne látni a monarchia külügyeinek élén.

Vissza a jegygyűrűvel!

Az osztrák rájkszrátót ő felsége e hó 26-án berekesztette. A berekesztésnek a tulajdonképpeni oka az volt, hogy *Thun* osztrák miniszterelnök a pártokkal megegyezésre jutni nem tudott, ennek folytán a kormány nem számíthatott arra, hogy a parlamenttel sikeres működést kezdhet. Miután Ausztriában nem igen akad államférfiu, a ki egyhamar rendet csinálhatna, nem marad más hátra, minthogy a honatyákat hazaküldjék. Ezzel legalább annyit értek el, hogy az osztrák kormányt egyidőre nem nyugtalanítja a rakonezátlan parlament, van ideje gondolkozni a zürzavaros helyzet megoldása fölött. Ha jobb módot nem talál, akkor egyszerűen végképpen feloszlatja a parlamentet és sarokba dobja az alkotmányt.

Mindezekhez nekünk édes kevés közünk volna, ha nem állanánk a kiegyezés megkötése előtt. De mi már két év óta úgy viseljük magunkat Ausztriával szemben, mint egy menyasszony, a ki

vőlegényét várja. Két év óta várjuk a vőlegényt s kérdezzük jön-e már, mikor lesz már meg a lakodalom? Anyósunk, Bánffy aggodalmasan sűrög-forog, nehogy az egybekelés meghiusuljon s az osztrák anyósa, Thun is mindent elkövet, hogy a fiatalok egymásé legyenek, hanem hát a kis telhetetlen vőlegénynek a szép ara mellett még hozomány is kellene. Még ezt is meg ígéri neki, de akkor családi viszályokkal gyülik meg a baja s mi megint csak várjuk, lessük, vajjon kibontakozik-e vőlegényünk a saját keze fonta hinárokból?

Ime most a két anyós rájött, hogy a fiatalok zene-bonás családjait összehozni igen bajos: hazaküldték tehát a családbelieket (a honatyákat) s összeállanak suttogóra: vajjon mit tegyünk!

Ilyen suttogóra jön fel most Thun a magyar miniszterelnökhöz. Arról fognak tanácskozni, hogyan lehetne nyélbe ütni ezt a sokszor meghiusult egybekelést? Hátha — gondolkozik Thun — a család háta mögött is meg lehetne csinálni ezt a dolgot. Vagy legalább haladékot lehetne kieszközölni addig, míg odahaza valahogy megint csak rendbe jönnek. Szóval valami okkal-móddal meg kellene kerülni a törvényt, mely nem engedi meg a házasságot ilyen viszonyok között, vagy ki kellene módolni, hogyan bujhatna ki Bánffy az alul az ígérete alul, hogy ez év végén tul várni nem fog.

Ha Bánffy lemond s újra megbizatik a kormányzással, akkor nem fogja kötni többé a régi ígérét, hanem meghosszabbíthatja ismét egy évre a várakozást s ez esetben az osztrák odahaza rajta lesz, hogy addig a parlamentjével rendbe jöjjön. Ha pedig Bánffy köti magát a karóhoz s nem akar várni ez év végén tul, akkor Thun azon igyekszik, hogy a nem alkotmányos Ausztriának is megkerítse Magyarországot, a mi csak úgy lehetséges, ha a kiegyezési törvényt megváltoztatják.

Egyik sem, másik sem megy oly könnyen, mert a magyar nemzet, a mely már két év óta nézi ezt a kertelést, egy test, egy lélekként zudulna fel, ha rájönne, hogy a végén balkézre adják össze Ausztriával, holott a jobkezi házasságba is csak azért menne bele, mert kényszerítik reá.

Akármit tervezget, suttog tehát a két anyós, nem hiszszük, hogy ezélt érjenek. Miután az osztrák kormány a maga képviselőivel eddig semmire sem tudott menni, bizonyosságát adta annak, hogy a kiegyezést a képviselőházon keresztül hajtani az őszig nem bírja. Ha pedig erre nincs kilátás, akkor nem kell tovább paktálni vén asszonyok, kerítónók módjára, hanem vissza a jegygyűrűvel, vissza az önrendelkezési szabadsággal, vissza a gazdasági önállósággal, vissza mindennel, a mi egy senkinek le nem kötött, senkinek nem tartozó szabad nemzetet megillet!

A jégkárosultak és a kormány.

Megírtuk már, hogy 13 dunántúli képviselő mozgalmat indított a dunántúli jégkárosultak felsegítése érdekében.

A képviselők állandó segítő bizottsága legközelebb küldöttséget menesztett báró *Dániel* Ernő kereskedelmi miniszter elé, ki jelenleg a kormányt képviseli. A küldöttséget *Lits* Gyula vezette, ki emlékiratot adott át a miniszternek s kiemelte, hogy a segítésnek két módját tartja a bizottság szükségesnek. Első sorban arra kéri a kormányt, hogy a kárvalott vidékeket a kár mértéke szerint részben vagy egészben mentse föl az adófizetés kötelezettségétől, ott pedig, ahol a szükség úgy kívánja, osztasson ki vetőmagot, lisztet, gabonát és pénzsegítségét. Másodsorban azt reményli a bizottság, hogy a társadalom sem fogja megvonni támogatását a Dunántul elpusztult vidékeiktől.

Dániel Ernő báró kereskedelmi miniszter válaszában kijelentette, hogy azzal a biztosítással veszi át a kormányhoz intézett emlékiratot, hogy a kormány annak tartalmához képest mindent meg fog tenni, a mit lehet. Azért hangsúlyozza azt, hogy a mit lehet, mert a kormány kezei, főként az adók elengedése körül, a törvények által kötve vannak. A törvények az adóelengedésre nézve határozott rendelkezéseket tartalmaznak; de a mit e korlátok közt megtenni lehet, azt a kormány a jelen esetben sem fogja elmulasztani. At fogja adni az emlékiratot azoknak a minisztereknek, a kiket illet, s meg van győződve, hogy azok a legnagyobb buzgósággal fognak a súlyos helyzettel szemben eljárni. Az emlékiratot ezenkívül még a minisztertanács elé is fogja terjeszteni. A kormány át van hatva a segítés és támogatás szükségétől, s a küldöttség tagjai azzal a megnyugvással távozhatnak el, hogy a miniszter nyilatkozatából a sujtott vidékek lakosai reményt és megnyugvást fognak meríteni.

Dániel báró feleletével a küldöttség meglegedve visszament a képviselőházba, hol tovább tanácskoztott a teendőkről. Elhatározták, hogy fölkérik a mozgalom erkölcsi és anyagi támogatására a főrendiház összes tagjait és a hazai pénzintézeteket.

Külföld.

A háboru. A spanyol-amerikai háboru immár a befejezés felé közeleg. Mint megírtuk, a békealkudozások megindultak, mihelyt Amerika Kubának főerősségét: Santiágot bevéve, a sziget uralmába jutott. Kuba szigetén még folyton történnek kisebb esatározások, a mennyiben a benrekedt spanyol csapatok hol a felkelőkkel, hol pedig az amerikaiakkal újabb ütközeteket vívnak. Ugyanigy folyik a harez Havanna és Portorikó szigetén is és hir szerint már Havanna sem fogja magát sokáig tartani. Igen kívánatos, hogy ezen haszontalan vérontásnak vége legyen, mivel Amerika már elérte azt a célját, hogy Kubát a spanyol uralom alól felszabadítsa és magának megkerítse és másrészt Spanyolország is elérte azt, hogyha elvesztette is a szigetet, de azt egy fényes multu, büszke nemzethez méltó kardesapások nélkül nem adta oda. A béke megkötését legközelebb várják és ennek valószínűleg az lesz az eredménye, hogy az annyi viszontagságon keresztülment Kuba szigete független köztársaságá alakul át amerikai oltalom alatt.

MI UJSÁG?

Megtért szoczialisták.

A Várkonyi-féle foldosztó szoczialista bujtogatóknak tudvalevőleg egyik legerősebb fegyverök az volt, hogy a mindenféle ígéretekkel elámitott földmivelőket éjjeli titkos összejöveteleiken különböző szertartások közepette föleskették. Megesküdtették az új elvtársakat, hogy elveikhez hivek maradnak, összetartanak és társaikat cserben nem hagyják.

Ezen megesküvés tette az elámitottakat elszántabbá, mert esküjüket meg akarták tartani.

Mikor már a hatóságot kényszerítő eszközöket is alkalmaztak ellenükben és felvilágosították terveik törvénytelenységéről és igazságtalanságáról, legtöbben akkor is azzal az aggodalmaikkal állottak elő, hogy mi lesz hát velük, ha most már esküjüket is meg kell szegniök.

Nemcsak a közigazgatási hatóságoknak, de különösen a lelkészeknek és tanítóknak is nagy fáradságukba került, míg az ekként esküjüktől lekötött embereket megnyugtanni sikerült, hogy félrevezetésük közben tett esküjök meg nem tartása nem olyan bün, mint a minőnek ők képzelik.

Még így is akadtak, a kik csak szertartásos visszasküvés mellett nyugtathatták meg lelkiismeretüket.

Érdekes példa erre a szabolesmegyei lövő-petrii szoczialisták esete, a kik számszerint 33-an július hó 3-án, 10-én és 13-án Nagy Lajos református lelkész előtt a templomban csoportonként tették le a következő esküt:

„Én N. N. esküszöm az élő Istenre, hogy szoczialista eskümet megbántam, azt semminek tekintem és kötelezem magamat, hogy a fennálló törvények és törvényes rend ellen irányuló bármilyen mozgalomban résztvenni soha nem fogok és attól magamat távol tartom és ha ezen eskü miatt bárki által fenyegettetném, azt a bíróságnak be fogom jelenteni. Isten engem úgy segítjen“.

Az eskületételről a lelkész jegyzőkönyvet vett fel, a mely jegyzőkönyv most Szaboles vármegye alispáni hivatalához is beküldetett, a királyhoz intézett kegyelmi kérvényhez csatolva, a melyben a megbüntetett szoczialisták büntetésöknek kegyelem útján leendő elengedéseért folyamodnak. Letett esküjökre hivatkozva mutatják ki, hogy immár teljesen megtértek és a szoczialis eszmékkel örökre szakítottak.

Azon t. előfizetőinknek, kiknek előfizetése e hó végével jár le, mai számunkhoz postautalványt mellékelünk, kérve az előfizetés mielőbbi megújítását.

A királyné Nauheimban. Örömmel értesülünk, hogy a királyné állapotáról szóló orvosi jelentések napról-napra kedvezőbbek. A felséges asszony arczáról eltűnt a halvány, beteges szín és egészséges piros-ság váltotta fel. Igen kedvező jelenség az, hogy jó étvágya is van és naponta sok tejet iszik. Az orvosi

kezelés folytán elmúlt a kinzó álmatlansága is. A szivmüködés erősödött és a sziv izmai kezdik visszanyerni ruganyosságukat. A királyné bejárja a környékbeli erdőket és majorokat és megnézi azokat a teheneket, a melyeknek tejét iszsza.

Emlékeztető az 1848 49-iki napokra. 1849 július 21. Rüdiger orosz tábornok alkura szólítja föl Görgeit, a miből azonban nem lett semmi. Pöltenberg Görömbölynél megütközik az oroszossal.

1849 július 25. Klapka György váratlanul meglepi Tatát, hol többi közt a bécsi postát és az oszt-rák titkos rendőrség fekete könyvét kézre keríti.

1848 július 26. Batthyányi Bécsben nem tud Jellassich bánnal megegyezésre jutni.

1848 július 28. A kormány Mészáros Lázár hadügyminisztert küldi a szent-tamási táborba, hogy az áruló Bechtoldtól vegye át a vezérséget.

1849 július 29. Perezelt fölmentik a fővezérségtől, elkezdik az alkudozást a helyettesítésére. Szemerét és Batthyányit Görgei táborába küldik alkudni az oroszossal.

1848 július 30. Szegeden az országgyűlés Kossuth fölszólítására hatvan milliónyi kölcsönt szavaz meg. Dembinszky átveszi a fővezérséget.

A debreczeni csata emlékezete. Az 1848. augusztus 2-án vívott debreczeni csata évfordulóját az idén is hazafias kegyelettel ünnepli meg a debreczeni kollégium ifjúsága a polgársággal. Kovács József mond emlékbeszédet s Kun Béla elszavalja saját ódáját a honvédelemnél. Sipos Béla szavalja Lampérth Géza „Honvédek emléke“ című költeményét.

Vasuti elgázolás. Kálló-Semjén vasuti állomás közelében a Nyiregyháza felől jövő vonat e hó 22-én délelőt elütött egy ökrös szekeret, a melyen egy ismeretlen asszony ült. A vonat a szekeret darabokra szaggatta és a szekeren levő asszony szörnyethalt. A véres látványra nagy embertömeg verődött össze a szerencsétlenség színhelyén. A sokaság a hirtelen megállított vonatot megtámadta, nekiesett a mozdonynak s a vonatvezetőt agyon akarta ütni. E miatt a vonat félórával késett.

Szülés a koporsóban. Egy orosz faluban halottat szentelt a pópa. Nagy gyászoló közönség gyűlt egybe, midőn a halottnak hitt asszony egyszerre csak mozogni kezdett és göresöktől kinezva segítségért könyörgött. Mindenki elfutott, csak a pap maradt az asszony mellett, kit szülési fájdalmak leptek meg és rövid idő múlva egészséges fiugyermeket hozott a világra. A pópa a nagy izgalomtól állítólag megöszült.

Az ujjászületett Ika. A borzasztó katasztrófáról szomorú hirre szert tett Ika gőzös, egészen ujjáalakítva, kiegyengetve és új köntösbe, ragyogó fekete színbe öltöztetve, a minap került ki a fiumei Howald-féle hajógyárból. A ki most látja a volt Ikat, el sem hiszi, hogy ez az a rozoga gőzös, mely összetörött bordáival már a tenger iszapjában volt eltemetve. Az Ikat, Ciottra nevű görög vállal-

kozó vásárolta meg, s most az ujjáalakításnál „Evangelini“ névre kereszteltette. Az Evangelinit most dongával rakják meg kikötőnkben, a mit Görögországba szállít. Augusztus hó elejétől pedig Sira és Tino kikötők között létesített új vonalon fogja a személyforgalmat közvetíteni. Az ujjáalakított Ika e napokban indul kikötőnkől, a hol oly szomorú emléket hagy maga után.

Sikkasztó polgármester. Most, hogy az egész Magyarországot foglalkoztatja az aradi sikkasztás, nem érdektelen felemlíteni, hogy Dániában is történt ilyenféle visszaélés. A koppenhágai polgármester 50.000 frt-tal megkárosította a várost és Amerikába akart szökni, de Hamburgban elfogták. Holm P. úgy szerezte azt az összeget, hogy előnyben részesítette az őt megvesztegető vállalkozókat, míg végre rajtavesztett.

Pinczérakadémia. Hiába, alapos tudás nélkül sehol nem boldogul az ember! Most már nem elég, ha a pinczér gyakorlatig tanulja a mesterségét, hanem az „elméletet“ is megkivánják tőle, ezt pedig csak „akadémián“ sajátíthatja el. A pinczerek most már előadásokat hallgatnak, talán már tankönyveik is vannak és végre nekimennek az érettségi vizsgálatnak. Ez ugyan nem jogosít önkéntességre, de azt mondják, hogy a pinczér-akadémiáról kikerült fiatal emberek gyöngyei a pinczerek nemes testületének, a mennyiben nem fogadnak el a vendégtől borralalót. A budapesti pinczér-akadémiára a beiratások szeptember 9-én kezdődnek és a beiratás minden pinczértanulóra kötelező.

Késelő amazonok. Horváth Laura nagy-kikindai asszony egy kis pletykára hívta meg barátnőit, köztük Sándor Erzsébet és Nagyhajú Bélánét. A barátnők e közben valami fölött annyira összeszólalkoztak, hogy Nagyhajúné bácskai szokás szerint előrántotta a kését és Sándor Erzsébetbe szurta. A késelő amazon most a járásbiróság börtönében elmélkedik a női virtusról.

Megtámadott magyar zarándokok. A hónap elején Lourdesbe indult magyar zarándokokat Lyonban megtámadták politikai okokból. A zarándokok ugyanis elhatározták, hogy Lyonból gyalog mennek a híres bucsujáró helyre. Az indulás napja véletlenül összeesett a francia nemzeti ünneppel. A menet élén budakeszi svábok haladtak, az ő sajátságos német viseletükben, harisnyásan, papucsosan; elül zászlót vittek. A bucsus menet a Szabadság szobra előtt találkozott a július 14-ikét ünneplő francia tömeggel. A zarándokok abbahagyták zsolozsmájukat és gyanutlanul vonultak tova, de a tömeg a budakeszi svábok láttára, kiket német birodalmi embereknek hitt, fenyegető zajban tört ki s megrohanta a budakeszieket, mellükről letépte a nemzeti jelvényt. A szegény svábokat nagy viaskodással tudták csak kiszabadítani a tömeg kezéből, melynek dühe elől kocsin menekültek a fogadójukba. A zarándokcsapatban sok katolikus pap és szép-

számu magyar nép volt, de azokat nem bántották. A lyoni támadást tehát tévedés és a francia nép engesztelhetetlen német-gyűlölete szülte. A lyoni lapok röstelkedve irtak a támadásról és fölvilágosították a tüntetőket, hogy gyűlöletüket rosszkor bocsátották fékjére: A harisnyáslábu, borotváltképű budakeszi svábok voltaképpen magyarok s ők a magyar nemzet jelvényét taposták porba.

Az élelmes Schlézinger. Schlézinger Izsó egy napon szemtelenül beállított Kohn Fülöp nagykereskedő főnöke irodájába és szólt:

— Kohn ur, kedves főnököm, van szerencsém megkérni a becses leánya kezét.

A főnök ur eleinte esodálkozott, aztán úgy nevetett, hogy könyei potyogtak.

— Hallja maga Schlézinger! Maga van egy eredeti ember. Maga megkéri a leányomtul az ő kezét, a kinek van 50.000 frt viszeménye, maga, okinek van csak 50 florint gázs és okinek akkor tűrhetek ki a nyakáját, a mikor nekem tetszik.

Schlézinger, türelemmel nyelte a sok gorombaságot, aztán szólt:

— Bocsánat főnök ur, de én nem az 50 frt fizetésemre kérem meg a nagyságos kisasszony kezét, hanem arra, hogy a mi konkurrensunk, a Zéligmann I. Jónás engem társul vesz az üzlethez, ha Kohn ur ideadja a leányát.

Kohn nagyot nézett és szólt:

— Hát miért nem mondta ezt mindjárt. Így már beleegyezek. Ha a Zéligmann I. Jónás mogát társnak vesz, akkor a Joliska a mogáé.

Schlézinger rohant Zéligmann I. Jónáshoz és szólt:

— Tisztelt Zéligmann ur! Holnap lesz az eljegyzésem a Kohn Fülöp nagykereskedő leányával. Kapok 50.000 frt hozományt, hajlandó ön engem ezzel az 50.000 frttal társul venni?

Zéligmann elővette a ezeruzáját, aztán egy darabig számolt, végre pedig szólt:

— Ötvenezer frt? Gemacht.

Ez volt a Schlézinger pályaválasztása.

ELSŐRANGU HAZAI GYÁRTMÁNY.

Pontos cím:
**ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR**
részvénytársulat
BUDAPESTEN.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel
bizalommal hozzánk fordulni.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉKKEL
és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szecsavágók Morzsolók

GAZDASÁGI DOLGOK.

Amerikai sötét plimut-tyuk.

A „*Független Ujság*“ f. évi július hó 10-én megjelent 28. számában ismertettük a plimut-tyukot. Ez a közleményünk olvasóink körében nagy érdeklődést keltett, amint hogy azt ezen kitünő tyukfajta tényleg meg is érdemli.

Említést tettünk abban a közleményben arról, hogy ez a tyukfajta Amerikából származik és színre nézve kétféle. Az egyik világosabb, a másik sötétebb. A multkor a világos plimut-tyuk és kakas képét hoztuk, most egy eredeti amerikai rajz után a sötét plimut-tyuk és kakas képét hozzuk.

A sötét és a világos plimutok között a színnyalaton kívül csak az a különbség van, hogy a sötét plimut valamivel zömökebb, vaskosabb, és rövidebb lábu, mint a világos. A mint ez a különbség a multkori és mostani képünk összehasonlításából is kitünik.

A háziállatok sózásáról.

Az egyszeri ember úgy magyarázta meg a só hasznos voltát, hogy az elrontja a levest, ha nincsen benne. A só tényleg kedves embernek, állatnak egyaránt. Nélkülözhetetlen eszköz, hogy a tápláló anyagok izletességét s ezzel eredményes voltukat növeljük. De ez az egyetlen ásványi anyag, melylyel táplálkozunk, nemesak élvezeti szer, hanem valóságos táplálék, melyet a szegényebb ember, ki főleg csak kenyérből és burgonyából él, éppen oly kevéssé nélkülözhet, mint a fűevő háziállatok, mikor a jászolhoz kötve vagy az istállóban tartva nem járhatnak a nekik alkalmas táplálék után, hanem be kell érniök azzal, a mit gondozójuk elükbe rak s a minek az összetétele sokszor nagyon eltér az illető állatok természetes takarmányától. Már pedig a konyhasó lényeges alkotórésze a vérnek és mindennemű állati nedveknek s ha a vérbe nem hozzuk kellő mennyiségben: az állat összes szervezete megbetegszik, sőt ha a hiányon segítve nem lesz, el is pusztulhat.

De a mily szükséges a só embernek, állatnak, a tulságos sózás is ártalmas, mérgezősfélét okozhat, minek külső jelei az állat elsoványodása, a hátsó végtagok elgyengülése, következményei pedig hányásinger, hasmenés, elvetelés, gyomor- és bélhurut s ezek kapcsán az állat nagyfoku leromlása.

Mindebből az következik, hogy az is baj, ha éppen nem sózzuk az istállóbeli állatokat, mint az is, ha tulságosan vagy helytelen módon adagoljuk a sót.

Mindenekelőtt jól el kell aprózni a kősót, mert

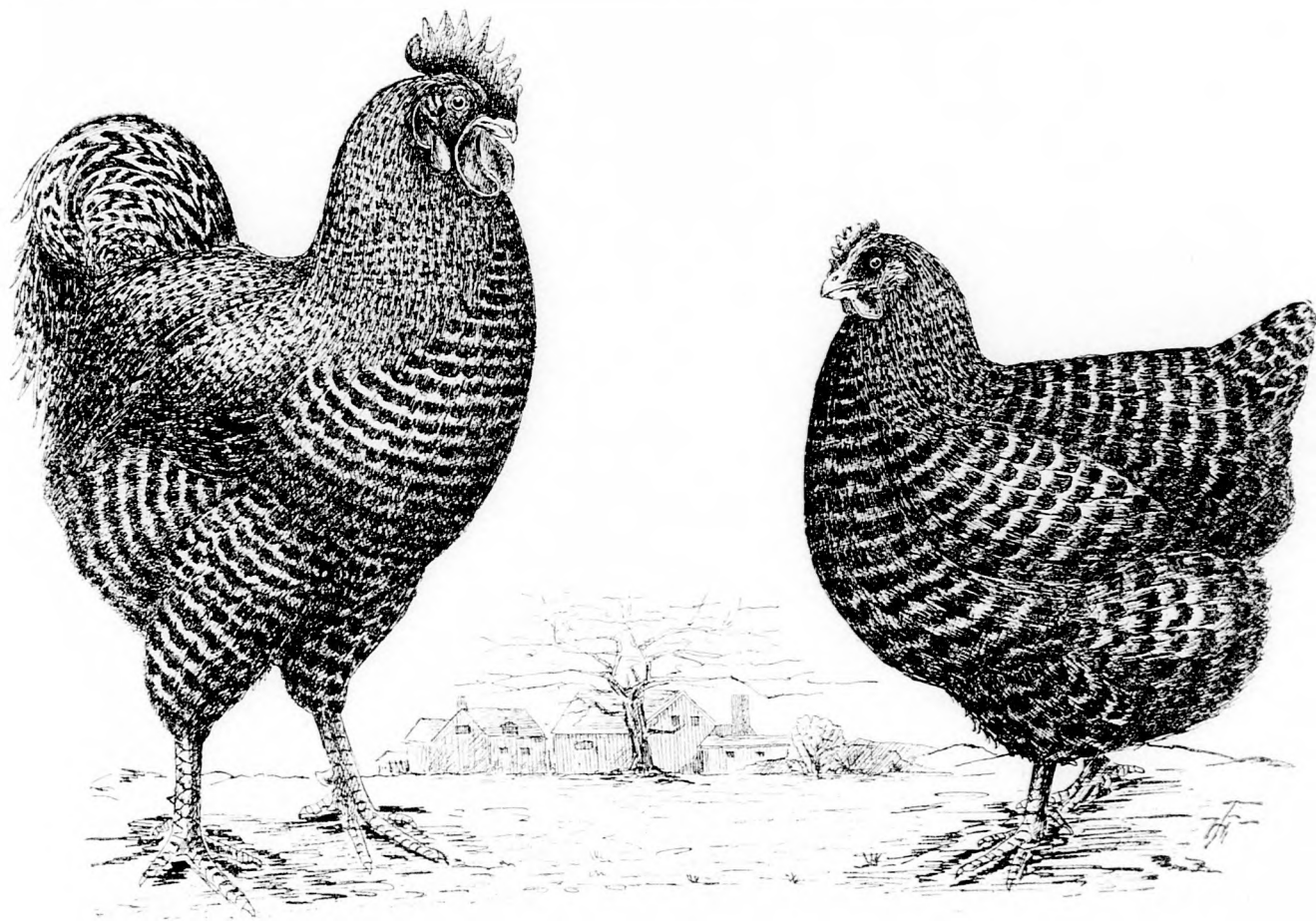
ha valamely állat nagyobb darabokat el nyel, azok a gyomorban csak lassan oldódnak fel, károsan izgatják annak nyákhártyáját. De a finomra tört sóból sem szabad egyszerre tulsokat adni.

Aránylag többet adagolhatunk a tenyészállatoknak, tejelő teheneknek és növendék-marháknak, mint a hizóknak, melyek csak annyi sót kívánnak, a mennyit a takarmány izletessége és szabályos életműködésük megkövetel.

Naponta és darabonként számíthatunk: lovaknál 10—15 grammot, teheneknél 20—30 gr., növendék-marhánál 10—20 gr., bikák és nehéz göbolyöknél 40—60 gr., juhok és kecskéknél 2—6 gr., végül sertéseknél 3—10 gr. mennyiséget.

tunk a sóból. Méltán nagy beese van azért a nyalósónak kivált a lovaknál és birkáknál, különösen pedig akkor, ha a nyalókó oly tömött és kemény, hogy abból könnyű szerrel darabok le nem töredeznek, melyek elnyelése — mint már említettem — az állatoknak kárára lehet.

Most, hogy a gazda jutányos áron denaturált marhasóhoz juthat, kötelessége, hogy a sózásra is nagyobb figyelemmel legyen, azon az óhaján is, hogy alkalmas nyalósóhoz jusson is — úgy látom — segítve van, mert *Detsinyi* Frigyes szabadalmazott eljárással téglafarmába préselt denaturált sót állít elő, melyről mindnyájan kik csak próbát tettek még vele, igen dicsérőleg nyilatkoztak.



Amerikai sötét plimuttjuk és kakas.

A sót vagy úgy adjuk, hogy a takarmányon egyenletesen széthintjük, vagy pedig a szeckázott takarmány, kórpa stb. közé keverjük, vagy pedig mint azt kivált a sertéseknél tesszük, az ivósban oldjuk fel, végül a juhok elébe a szózó vályuba adjuk.

De hát minden körültekintés mellett sem találja el mindig a gazda, hogy mikor mennyi sóra van szüksége, azért valóságos jótétemény a gazdára és a gondjára bizott állatokra egyaránt, ha egész kőszókoczkákat vagy mesterségesen téglafarmába préselt u. n. nyalósót helyeztet elélük, abból aztán annyit nyálnak az állatok, a mennyit éppen kedvük tartja és a mennyiben ily módon a fölösleget és veszteséget kikerüljük, rendesen szépen takarítha-

Nagy áldás volna a gazdákra nézve, ha a denaturált marhasónak végül testté való igéje meghozná az állatainknak alkalmas nyalósót is.

Adácsi.

Az őszi árpa, mint sörárpa.

Az őszi árpát nálunk a gazdák nem szeretik termelni, részben a talaj és időjárási viszonyok, főleg pedig azért, mert az eddigi tapasztalatok szerint sörgyártásra nem alkalmas, tehát nem fizetik úgy meg, mint a kétsoros tavaszi árpát, mely azonban nem mindenütt termelhető sikerrel és a kedvezőtlen időjárás folytán gyakran oly terméseket

ad mennyiség, de különösen minőség tekintetében, hogy semmivel sem fizetik jobban, mint a kizárólag takarmánynak termelt őszi árpát.

Hogy ez utóbbi maláta készítésre miért nem alkalmas, még pontos vegyi vizsgálatok alapján eddig nem igen van megállapítva, de annyi tény, hogy a mag külseje után ítélve, igen is indokolt azon feltevés, hogy az őszi árpa maláta készítésre nem használható.

Ennek külső kinézése legtöbb esetben a tavaszi sörárpának ellentéte. A magja vékony, hoszúkás, kemény, szálkás, zabhoz hasonló tapintással, melynek polyva szálkáit a cséplőgép dobja sem törí le teljesen, hanem mindig marad a mag hosszának megfelelő szálkadarab a külső polyván, mely utóbbi sima áttetsző, ugyannyira, hogy a lisztanyagot körülvevő kékeszínű sejtréteg, gyakran feltűnően átlátszik. És éppen ezen kékes árnyalat a polyva alatt teszi gyanusá az őszi árpát, mely különben is szalonnás, üvegszínű és ez okból malátakészítésre nem alkalmas. Ezek minden esetre olyan tulajdonok, melyek kétségessé teszik, vajjon az őszi árpát lehet-e valamikor sörgyártásnál is felhasználni. Sőt azon nézet, hogy a malátakészítésre nem alkalmas, oly mélyen gyökeret vert a gyakorlat embereinél, hogy gondolni sem akarnak arra, hogy az őszi árpát sörgyártási célokra fel lehetne használni.

É téren a kísérletezések még csak most kezdődtek meg, de az eddig megjött vizsgálódások elég biztatóak arra nézve, hogy az őszi árpa is esetleg használható lesz a malátanyerésre.

Schönfeld német tanár háromféle vízi árpával eszközölt kísérletei és vegyi vizsgálódásaiból ugyanis kitűnt, hogy az őszi árpa is alkalmazható malátanyerésre, a mint azt a kicsinyben megejtett vizsgálódásaiból kitűnik, a midőn a kísérletezésnél szereplő három őszi árpa közül az egyik a tavaszi árpából nyert malátamennyiség mögött nem igen maradt el. Most már csak az a kérdés, hogy nagyban, a csiráztatóban ily eredményt fog-e adni az őszi árpa?

A vele eszközölt malátakészítési próbák határozottan kimutatták, hogy ezen árpára nézve kilátásunk lehet, hogy a közel jövőben mint maláta készítésre alkalmas szerepelhet annál is inkább, mert elegendő kivonat anyagot szolgáltat és ha változtatott, helyesebb művelési mód által sikerülni fog szálkás jellegét eltüntetni, az apró vékony szemek helyett teljes tömött magvat előállítani, a polyva súlyát csökkenteni, a mag szalonnásságát megszüntetni, akkor az őszi árpa a malátacsiráztatókban igen el fog terjedni, de ezzel egyidejűleg termelése is általánosabb lesz. Igen jól fogja tehát pótolni a tavaszi árpát főleg kedvezőtlen termések esetén, a mi igen is kívánatos lenne. Hogy ez a megnemesítés, kellő művelés mellett kivihető — nem vonhatja senki kétségbe.

(+)

MULATTATÓ.

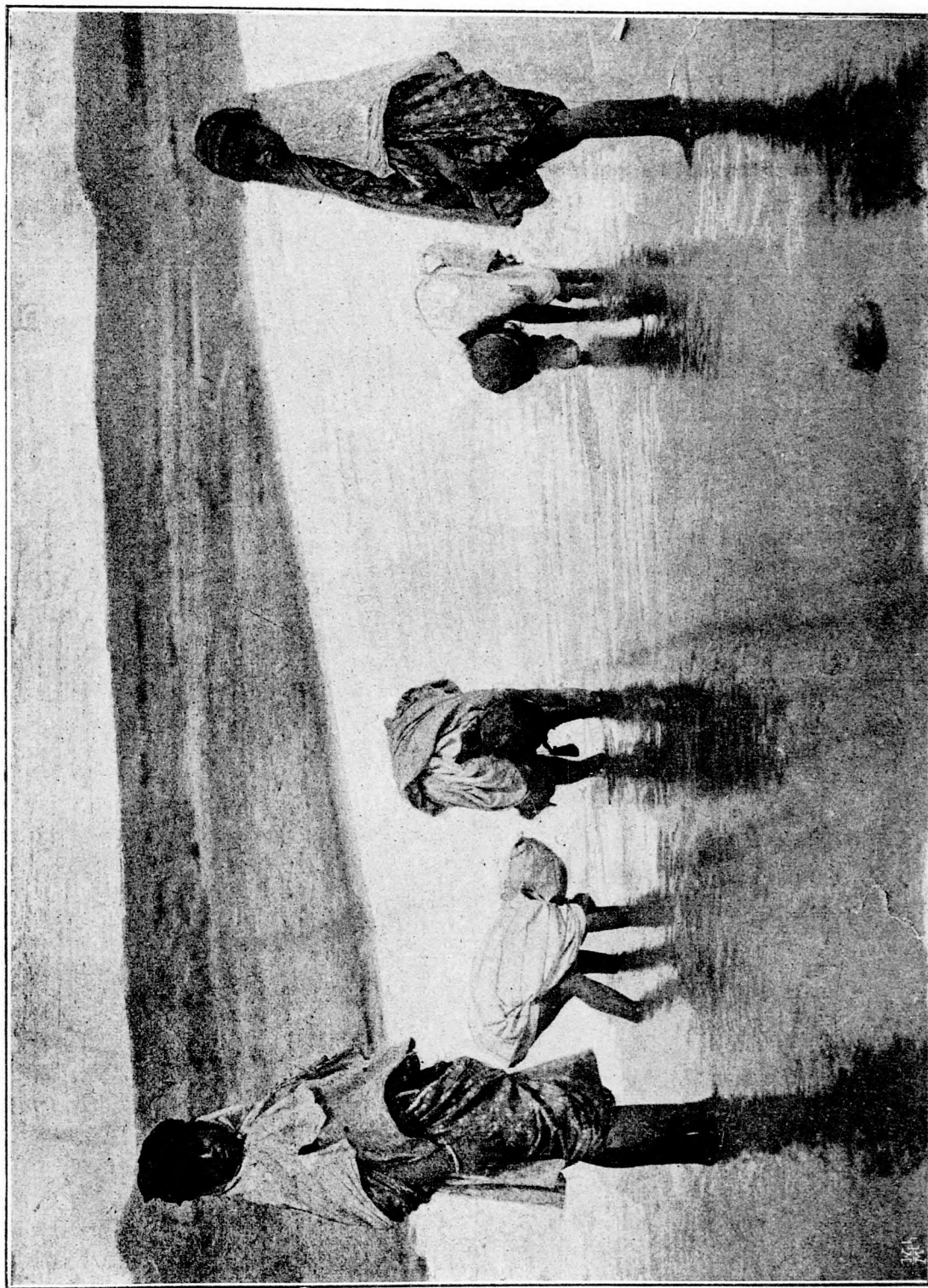
Vérrel épült paloták.

Rettenetes hirt olvasunk egy vidéki ujságban, melyben közli valaki egy zsidó meggazdagodásának történetét, mely röviden a következő. 25 év előtt Sárvárra érkezett egy század dragonyos katonaság, melynek kapitánya Jenyson gróf volt, ott elvesztette ezrede pénzét. 50 darab ezrest és 80 ezer forintnyi értékpapírost. Kidobolták az esetet s az egész század kereste a pénzt, de hiába. Jenyson gróf táviratozott atyjának a pénzért, de nem kapott választ, mire agyonlőtte magát. Másnap megérkezett apja sürgőnye, melyben az öreg gróf jelezte, hogy az egész összeget beküldötte az ezredparancsnoksághoz. Késő volt. Fiának halála hírére az öreg gróf megörült, a kapitány anyjának megszakadt a szive...

Nemsokára rá egy napszámos asszony tizes ment váltani *G. M.* sárvári boltshoz. A tizes azonban nem tizes volt, hanem ezres, csak az asszony nem ismerte a pénzt, *G.* boltos pedig elfogadta tizesnek, s fölváltotta. Rövid időközönként az asszony újabb „tizeseket“ is váltott föl, a ki egy-egy ezresért hűségesen tíz forintokat adott. Tudta *G.* a Jenyson gróf esetét, tudta azt is, hogy a pénz felváltója szegény napszámos asszony, s rájött, hogy ez az asszony találta meg a Jenyson gróf által elvesztett 130.000 forintot. Rátámadt tehát az asszonyra, hogy azokat a „tizeseket“ lopta. Ez megremült és odaadta az egész összeget az értékpapírokkal együtt, melyeket *G.* 555 forintért „váltott föl.“

A piros pántlikákkal, csipkéekkel, czérnával, gyűszűvel kereskedő *G. M.* pedig két esztendő alatt otthagya piactéri viskóját. Aztán lassan, szép lassan, föltűnés nélkül egy másik kereskedést nyitott. És különös! Addig, a mig mellette a többi efajta üzletek egyenként bukácsoltak, — az övé virágzott. Sőt a harmadik esztendőben már házat is vett. Emeleteset. Nagyot. Később pedig a szomszédos Szombathelyen épített. Itt már nem egyet. Hanem kettőt. Mind a kettő kétemeletes. Mind a kettő a város legélénkebb helyén. A sárváriak azonban igen jól tudták, hogy a hirtelen meggazdagodás miből ered? Hiszen az özvegy asszony elmondta a komámasszonynak. A komámasszony a sógorasszonynak. Ez tovább adta a negyediknek. A negyedik az ötödiknek. Nincs az a lakója Sárvárnak, a ki ezt ne tudná.

Talán a kegyelmes belügyminiszter urnak, vagy a katonai hatóságnak eszébe jut, hogy megbolygassa ezt a dolgot, hogy visszakapja azt a pénzt, mely tulajdonképen az államé. Mindenesetre borzasztó ez a hír, ha igaz, pedig valódisága iránt nincs mit kételkednünk.



Kubai gyermekek.

Tiszaparton.

I.

Dörög az ég, ostoroz a villáma,
Tüzes vége le-lecsap a Tiszára.
Tiszavízen habot verdes a zápor
Szüire alatt fel se veszi a pásztor . . .

Nyitott hintó átszállana szilajon
Bárány sűrű a — hidason.
Dörög az ég, nagyot csap a Tiszára.
Lovat, hintót elborít a vízárja.

Tán az Isten most ítéli a földet,
Ostorával hogy odafenn úgy csörget:
Szakadása van a barna fellegnek,
Tiszahabok lovat, kocsist temetnek . . .

Tiszafodrán fűszálhoz is kapkodva
Szép báróné lemerül a habokba.
Ifjú pásztor, mint a szikra a tüzből
Neki pattan a Tiszának a szürből . . .

Tépegeti idrét-fodrárt keményen
Megragadja a báróné kezében,
Utána kap a dühös ár habkarja
De a legény kiölte a partra . . .

II.

Nyugodtan nyújtózik a kifáradt Tisza
Az ég alján uszó nap sugáraiba.
Partján, hintó körül, bémésködő népség
Aján suttogva száll a válasz és kérdés.

Az öreg báróné ütelgeti lányát.
Sír a szeme, pedig nevetését látják:
Ugy reszket a pásztor, bus és sápadt szegény!
Pedig becsülgeti a grófi völegény . . .

Most az öreg gróf is . . . együtt hálálgatják
Dicsérve a bátor lélek indulatját.
Aztán keze közé kövér vastag erszényt
Csusztatnak e szókkal: több is lesz, ha kell még . . .

„De nem kell; ez se kell: szól vissza: — Köszönöm.
Nem pénzért cselekrém, rá vitt az öszlönöm.
Kérdik: hát kell-e nyáj? föld, háztelekkel — mit —
Ő csak fejét rázza: nem kér semmit, semmit . . .

S míg kérdezték, unszolták: addig setét szeme
A ragyogva fénylő egekbe mélyede.
Hejh; ez a szép kék ég: olyan fényes, magas
A szép báróné szempillája alatt! . . .

Am mosolyog abból, hívón a mennyország:
Emberkéz adja azt, mit földön a sors ad! . . .
Csodás az a kék szem . . . beszéde oly csodás . . .
Te két fekete szem, hallgassad és csodáld! . . .

A szívek mélyében kikeletet fakaszt
Szerelmennek napja s lehervasztgatja azt.
Reggel mosolyog ránk a remény mint kék ég
Már este szívünkre száll tépni a kétség . . .

„Hát nincs a szívedben fiam — nincs kívánság?“
„Csak az: hogy siromat majd e helyen ássák,“
Szólt az öreg grófnak szavára a legény:
„S becsülje asszonyát meg majd a völegény . . .

Becsülje meg szépen, becsülje — azt mondom:
Mert még a föld alól is rá jár a gondom“ . . .
Aztán a báróné kezére hajolván
Folytatta: „emlitsen az imádság sorján . . .

Boldogság lakozzék ott, hol tanyája lesz
Az Isten áldja meg, az Isten áldja meg!“ . . .
Aztán kalapját bus arcára huzván
Ellünt a fűzesnek gyalogjáró utján.

Bámulja a népség, — nem értvén a dolgot.
De ni-ni! a hintón?! oda fut az orvos?! . . .
A báróné lányát párnákra fektették
Kenik a homlokát, takargatják testét . . .

III.

Hajnatra szól a bádogos torony
Ezüst harangja, lomhán álmosan.
Elhagyja ágyát gond, öröm, a bu —
A Tisza partján ébred a falu . . .

A falu végén ódon uri lak
Örcend a kelő nap sugarainak. —
Az utcza végén szép fehér falu
Kis házikóban ébren ül a bu.

Az urilak ős köfalán belül
Az anyaszívnek ege felderül.
Kisházikóban gyásznak fellege
Alatt remeg az anya kebele.

Az urilakból fényes nápszereg
Alatt csörög a sok kocszi kerek:
Halvány menyasszony arca szomorú
Reszket keze közt drága koszoru . . .

Feldiszíti a Tiszarév előtt
Emelkedett uj siri szemfedőt.
A ezifra márvány fejfás hant alatt:
A pásztor olyan esendes, hallgatag . . .

Petrus Jenő.

Jelenetek a kubai háboruból.

A santiagói tengeri csatáról jellemző dolgokat beszél egy amerikai hadihajó parancsnoka, a ki az első támadást vezette s tönkre tette a Biscaya spanyol hajót. Mikor az ellenséges hajón egyre-másra robbantak fel a puskaaporos kamarák, az amerikai kapitány első gondolja volt, hogy megmentse a Biscaya személyzetét, mintegy 1200—1500 embert. Ez sikerült is neki s az amerikai mentőcsónakok egy-másután hozták a mentő hajóra a vértől borított spanyol tiszteket és matrózokat. Ekkor olyan jele-

netek adták elő magukat, a melyek az amerikai parancsnok állítása szerint még a legkeményebb szívű katonákat is elérzékenyítették. Egy spanyol matrózt hoztak az egyik esónakon. A fél karját elvitte a golyó, véres volt egész ruházata. Maga ment

— Jól van, derék vagy, nem lesz rossz dolgod nálunk.

— Nekem csak a spanyol lobogó alatt volt jó dolgom; — mondta a félkaru hős s a kínos fájdalom miatt aléltan terült el a fedélzeten, melynek



Sétakocsizás.

fel a fedélzetre, ott megállt a parancsnok előtt s a megmaradt karjával szalutált.

— Jelentem — mondta spanyolul — hogy ide hoztak akaratom ellenére.

Az amerikai parancsnok viszonzta a tisztelgést s kegyesen válaszolt:

fehér padlózata piros lett a spanyolok véréből. — Érdekes volt az a jelenet, mikor a sülyedő Biscaya parancsnokát, Eulate kapitányt, hozták az amerikai hajóra. Ő is megsebesült s ezért hordószékkel küldték érte a mentőcsónakba. A kapitány megtörtén lépett ki a csónakból. Az amerikai hajón két

sorban fegyveresen állt fel egy csapat matróz s dobszóval üdvözölte Eulate kapitányt. Ez odalépett a hajó paranesnokához. Tisztelgett s leoldotta kardját.

— Ime itt van, kapitány ur, tiz esatában volt rajtam.

Az amerikai paranesnok nem fogadta el a kardot, kezét nyújtotta a legyőzött ellenfélnek, a ki mereven tekintett a tengerre, arra a pontra, a hol a Biscaya állt tüzoszlopban. Egyszerre nagy pukkanás hallatszott, nagy robajjal explodált a löporkészlet s a spanyol hajónak vége lett. Eulate könyezve tekintett pusztuló hajójára. Levette a sapkáját s azzal intett utolsó üdvözlést:

— Isten veled Biscaya! Így vész el a reménységem. Isten veled szép hajóm! Isten veled.

A spanyol kapitány nem bírta tovább. Megeredtek könyei s még az amerikai matrózok sem tudták elrejtteni meghatottságukat.

Cervera tengernagy is erre a mentőhajóra került. Őt is katonai tisztelgéssel fogadta a felállított tengerész-csapat. A legénység felmászott az árbo-czokra, hogy lássa a legyőzött vezért. Hangos „Hurráh” kiáltás hallatszott, mikor felemelkedett a csónakban. Cervera feltekintett s katonásan szalutált az amerikaiaknak. Sapkáját — beszéli a hajó kapitánya — levette a fejéről. Vékony flanelruhát viselt, s ezt is úgy kölesönözte neki egy amerikai kapitány. Cervera ugyanis uszva menekült. Életét a fia mentette meg, a kivel együtt volt az admirális hajóján. Az amerikai hajón rögtön fegyvertársait kereste föl. Cervera komoran szólt hozzájuk:

— Veszve van minden. Csak az Isten segíthet Spanyolországon.

A sebesültek, haldoklók esdeklő tekintetet vetettek az égre.

A talmi menyasszony.

A balekfogás virágkorát éli a mi fővárosunkban, tömérdek szélhámos foglal kozik azzal, hogy kilesi az emberek gyöngéit, aztán arról az oldalról támadja meg őket. Kártya és asszony, ez a két eszköz rendesen czélhoz segíti a csalókat, a kik a legutolsó divat szerint öltözködnek és külsőleg miben sem különböznek a kiszemelt áldozattól. A mult hónap végén rendkívül ravasz módon fosztottak ki egy budapesti fogadó főpinczérét, a ki most Tren-esén-Tepliczen nagyvendéglős.

Megjelent lakásán egy ur s ezt mondta neki, hogy négy szemközt sürgős beszélni valója van vele. Különben házassági ügynöknek mutatkozott be.

— Szerencsés kópé maga szólt a főpinczérhez, a kinek Szalay Károly a neve.

— Miért?

— A multkor maguknál vacsorázott Tichy Károly budai magánzó és háztulajdonos a feleségével és leányával. Mint gondol mi történt?

— Fizettek, aztán távoztak.

— Igaz, csak hogy Tichy Rózsi kisasszony e közben szerelmes lett magába. Ki is jelentette édesatyjának, hogy elemésztí magát, ha nem lehet a főpinczér felesége. Tudja-e, mint jelent ez?

— Mit?

— Nettó harmincezer forintot, annyi a kisasszony hozománya.

Szalay Károlyt egészen elkábitotta a fényes jövő s beleegyezett, hogy másnap fölkeresi a Tichy-családot az ügynökkel. Ugy is történt, minden ugyan ment, mint a karikacsapás. Rózsi kisasszony szemérmesen vallotta meg szerelmét, a jövő após pedig rájuk adta áldását. Harmadnapra egy kisebb budai koresmában vacsoráztak: a jegyes pár, az örömszülék, az ügynök és még három feketébe öltözött ur, a kiket Tichy mint gyárost, miniszteri tanácsost és nagykereskedőt mutatott be Szalaynak, azt is mondván róluk, hogy valamennyien rokonai. A boldog vőlegényt nagyon meghatotta az előkelő rokonság, a mely sűrűn kozintgatott vele. Éjjeltájban annyira elázott már Szalay, hogy az egyik ur bátran indítványozhatta:

— Kártyázzunk egy kicsit!

— Nem szoktam, szabadkozott Szalay.

— Hátha én leszek a kibieze, akkor sem? kérdezte Rózsi.

Szalay persze most már lépre ment s megkezdődött az egyenetlen harc. Rövid egy óra alatt elvesztette a főpinczér összes pénzét a huszonegyezésben. Nyolczszáz forintját nyerték el.

— Sebaj, vigasztalta a leány, szerencsésebb a szerelemben.

Szalay is így gondolkozott s egészen kibékült helyzetével, a mikor szép menyasszonya megcsókolta. Két nappal később lecsapott a bomba, mert a következő levelet kapta:

Tisztelt Szalay ur!

Sajnálatomra tudatnom kell önnek, hogy leányommal való házasságából nem lehet semmi sem. Ha éppen kíváncsi a visszautasítás okára, megmondom. Egyetlen gyermekem sorsát nem fűzhetem egy kártyás emberhez. Mert az, a ki egy ójszaka nyolczszáz forintot elveszt a kártyán, hasonlóképpen csinálna a harmincezer forintos hozománnyal is.

Tisztelettel: Tichy Károly.

Szalayt beteggé tette a dolog, de egy-két nappal később elpanaszolta baját egy detektív ismerősének, a ki kaczagott az elbeszélésen.

— Nem értem, hogy nevezhetsz rajtam, szólt Szalay megsértődve.

— Mindjárt megérted. Tudd meg, hogy Tichy Károly a leghirhedtebb balekfogó és hamiskártyás Budapesten. Családja nincs s a menyasszonyod valószínűleg pénzért szerzett kóborleány. A miniszteri tanácsos, a gyáros és a nagykereskedő mind kártyakozák, a ki csak a pénzedre vadászott.

A tamáskodó Szalaynak megmutatta a rendőrség fekete könyvét is, a melyben megtalálta Tichy Károly és előkelő rokonsága élethü arczképét.

Képeinkhez.

Kubai gyermekek. Az egész világ érdeklődéssel várja annak a nagy, szárazföldön és tengeren folyó hadakozásnak kimenetelét, mely az amerikaiak és spanyolok közt folyik Kuba szigetéért. Elképzelni is borzasztó a szegény kubaiak helyzetét, a kik bizony most két tűz közé kerültek a szó legszorosabb értelmében; a lakosság fegyverfogható része hadakozik, az asszonyok, gyerekek pedig aggodással telve szorongó szívvel várják a szeretteikről szóló híreket. Mai szép képünkön néhány kubai gyermeket mutatunk be, a kik a tengerpart csekély vízében formás kavicsokat, kagylókat csigákat szednek s némi pénzt kapnak értük az idegenektől. Ezt a képet a kubai hadjáratban résztvevő Welson hadnagy vette föl s mi iparkodtunk megszerezni, hogy bemutathassuk olvasóinknak a jobb sorsra érdemes kubai gyermekeket.

Sétakocsizás. Mig a szegény ember munkálkodás között izzad a nyári nap hevében, addig azok, kiket a sors tenyerén hord, felkeresik a világ minden részén a hűs üdülő helyeket s mindenféle leleményességgel segítenek azon, hogy az időt minél kellemesebben eltölthessék. Mai képünkben egy sétakocsizást végző delnőt mutatunk be gavallérjával együtt, a ki nem egyéb, mint egy jókora nájfulandi kutya. A sétakocsizás a nagyvárosi urak divatos szórakozása, különösen a nyári alkonyati órákban. Szébbnél-szebb fogatok sereglenek össze ilyenkor a kocsikorzókon s az embernek káprázik a szeme, ha végig nézi a kocsin ülő delnők pompás öltözékét. A szép asszonyoknak az nyújtja ilyenkor a legnagyobb élvezetet, hogy megbámultatják magukat. Ez szórakoztatja most a mi sétakocsizó urnónket is, kedvelt kutyájával együtt, a mely olyan méltóságosan helyezkedik el mellette, hogy az ember nem merné „téns ur“-nál alább szólítani.

Számrejtvény.

— Ifj. Lengyel Ferencztől. —

- 1, 5, 14, 13. A kutyáknak egy faja,
28, 14, 11. Vízben élő állatka.
2, 3, 6, 11. Szobai ülőhely neve,
7, 8, 6, 17. Vörösmarty szülőhelye.
47, 46, 45, 43, 44. Folyó tárgy, mi irunk vele,
15, 16, 33, 22, 9. Ez a Dunába ömlik be.
4, 42, 31, 28. Macska főképp szereti ezt,
23, 24, 12, 10, 5. Mi csak télen érezzük ezt.
32, 34, 26, 41. Máskép butának nevezik,
25, 30, 19, 18. Női név, ma ritkán lelők.
23, 41, 33, 40, 39, 38. Ismét egy szokatlan nőnév,
35, 36, 20, 21. Lámpát helyettesített rég.
27, 37, 31, 32. Fáradt ember első dolga.
29. Ez egy betűt írjuk oda,
1-47. Arany János jeles költőnk egyik szép aranymondata.

Koczkaszámrejtvény.

— Navreczki Józseftől. —

5	25	13	19
31	9	2	10
8	6	31	3
10	7	8	13

Ezen számok egy állítandók össze a koczkákban, hogy minden sor: alulról fölfelé és balról jobbra összeadva, 50-et adjon. E két talány megfejtői között egy regénykötetet fogunk kisorsolni. Megfejtési határidő augusztus 8.

Lapunk 29. számában közölt „Királyhuzás“ helyes megfejtése:

„Légy szerény és érdemeid ne emlegesd soha,
Hisz még a homályban is elárulja az ibolyát illata“.

Helyesen fejtették meg: Gombkötő Margit, Révész Áronné, Béres Pálné, Eperjessy Gizella, Nagy Erzsike, Illinger Eleonora, Nikodem Vilma, Sima Mihály, Haseha József, ifj. Szathmáry sándor, Bagi Mihály, Krausz Pál, Gombkötő N. János, Nagykaszap Kálmán, Unger Kornél, Kapeller János, Baksay Antal, Navreczki József, Major Miklós, Szőke Sándor, Fridrich József, Kiss Márton, Szántai György, Derzsi Domokos, Szőke Albert, Daróczy Mihály, Mozgay Mihály, Juhász József, Bazsó G.

A sorshuzásnál Szőke Albert ur (Leányfalva) neve jött ki elsőnek, kinek a kitűzött jutalomdíj gyanánt Benedek E. „Az én utcám“ cz. regénykötetét küldöttük meg.

LEVELES-SZEKRÉNY.

Tátrai György urnak. Köszönjük szíves elismerését, hasonló nyilatkozatok képezik legszebb jutalmát fáradozásainknak, melyet a „Független Ujság“ érdekében kifejtünk. Magunk is abban a nézetben vagyunk, hogy honi dolgainkat lenézni valóságos véték, mert ha hazai viszonyaink és vagyunk gondozására annyi fáradságot és költséget áldoznánk, mint arra, a mit a külföldtől nyerünk, ugy sokkal előbbre lehetnénk és nagyobb eredményt érhetnénk el. Id. **Ferenczy Károly** urnak. Műtárgya nagyon sokféle van. Gabona alá legjobb a foszfortartalmu szuperfoszfát és Thomassalak. Holdankint az előbbiből 2, az utóbbiból 3 métermázsza adandó. De előbb kisebb területen próbálja meg, használ-e? A székes föld megjavítására a gipsz elhintését ajánlják, de ez még nincs teljesen jónak bebizonyítva. A gipszen kívül a székes föld megjavítására más szert nem ajánlhatunk, mert a székek terméketlenségét nem a tápanyagok hiánya, hanem a székek egyéb rossz tulajdonságai okozzák. — **2287. számú előfizető.** Az 1898. évi II. t.-cz. 15. §. a világosan előírja, hogy a jegyzőt a szerződés hitelesítéseért egy korona díj illeti, ha a munkások száma a 25-öt meg nem haladja. Ha a munkaadó a szerződés fogalmazását — készítését, — is a jegyzőre bízta, természetesen, hogy ezért díjazni tartozik őt. Az ilyen magánmunkákért járó díjazásra nézve minden megyében szabályrendelet létezik. Nem tudhatjuk, hogy a kérdésttevő megyéjében a szabályrendelet hasonló munkáért mennyi díjat állapít meg, de azt hisszük, hogy egy forinttal a munka csak igen mérsékeltlen van jutalmazva. — **Iske Miklós** urnak. Ha őnt az atyai hagyatékából testvérei önhatalmulag kizárják, ezen csak pörrel lehet segíteni. Mi tehát más jó tanácsot nem adhatunk, mint hogy forduljon ügyvédhez; ha pedig már ezt megtette és nincs a közbenjárásával megalégedve, forduljon egy másikhoz. — **Hagymás János** urnak. Ha ön a községben letelepedett, ott földbirtokkal is bír, mindazon kedvezményekre igényt tarthat, melyeket a többi községi birtokosok élveznek. Ha a községi bíró ezen kedvezmények igénybevételét megakadályozza, a járási főszolgabírónál tegeyen panaszt. — **Sipos József** urnak. József főherceg ő fensége, a mint a „Független Ujság“ 28. számában is megírtuk, tiszaszentmiklósi uradalmának egy részét régi bérlőinek adta el. Ott tehát más földet nem is kaphat. — **Müller** urnak. Sorsjegyeinek utána fogunk nézetni és legközelebbi számunkban tudósítani fogjuk. A huzásokat mi nem közölhetjük, mert akkor lapunk egész területe nem volna erre elegendő. Mit ért a szülő „zöldpenésze“ alatt, nem értjük. Legjobb ha az u. n. „zöldpenészszel“ ellepett szőlőlevelekből egy levélben néhányat nekünk beküld, akkor megtudjuk a betegséget és orvosszert is tudunk ellene ajánlani. — **B. K.** urnak, **S.-A.-Ujhely.** 1. A honvédelmi miniszter ezidőszert Karlsbadban tartózkodik. Gromon Dezső államtitkár azonban Budapesten van s beszélhet vele a miniszteri-umban mindennap. 2. Ha a király Budapesten van, bizonyos napokon audienciákat ad, a melyekre a kabinet

irodában lehet jelentkezni. Ezt az ujságok mindennap hírül adják. — **T. I.** urnak, *Szilvás*. A 24-ik életév betöltése előtt szülői beleegyezés nélkül meg nem házasodhatik, de nem házasodhatik meg addig sem, míg katonai kötelezettségének eleget nem tett. Ez tehát most ki van zárva. A katonasághoz való önkényes belépéséhez is szülői beleegyezés kell. Ennek híján várnia kell a rendes sorozási év bekövetkezéséig. Nehéz ugyan az ilyen várakozás, de nincs mit tenni ellene. — **H. J.** urnak, *Zsablya*. Csak az esetben lehetne házasodnia, ha végleg kiszuperálták volna. De így be kell várnia a következő sorozásokot is, mert később bevehetik, már pedig addig, míg a katonaságot ki nem szolgálta, nem házasodhatik. Ha valamely különös ok támogatja a házasság tervét, kérvényt lehet benyújtani a főszolgabíró útján az illetékes hadkiegészítő parancsnoksághoz. A kérvény benyújtásának módját különben megtudhatja a község előjáróságánál is. — **J. I.** urnak. Rendőr lehet irni, olvasni tudó, értelmes egyén, ki hadkötelezettségének már eleget tett. Előnyben részesülnek az altisztek. Tessek a budapesti m. kir. állami rendőr főkapitánysághoz fordulni. — **E. G.**, *Dunakesz*. Szörnyű elfoglaltság és költözökös miatt az ígért még nem kerülhetett beváltásra. Szíves üdvözlét!

Budapesti placzi árak.

Budapest, július hó 24-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendők.) *Buza* 76—81 kg *tiszavidéki* 13.10 frttól 13.20 frtig, *pestvidéki* 12.70 frttól 13.00 frtig *fehérturkai* 12.10 frttól 12.90 frtig, *bácskai* 00.00 frttól 00.00 frtig *bánsági* 00.00 frttól 00.00 frtig.

Rozs 70—72 kg. 8.00 frttól 8.50 frtig.

Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 6.70 forinttól 6.90 frtig *égetni való* 62—64 kg. 7.00 frttól 7.50 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 8.00 frttól 9.50 frtig.

Zab 39—41 kg. 8.60 frttól 8.75 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 5.20 frttól 5.30 frtig.

ORSZÁGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Desseffy Aristid, Pflöpy Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szonyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. — Vezérigazgató: Szonyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítva fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A szövetkezet elfogad

6 és 12 évre szóló jégbiztosításokat

is és a feleknek 6 éves biztosításnál 10%, 12 éves biztosításnál 20% **dijengedményt** ad, mely a díjból évről-évre levonatik. A jégbiztosítási feltételek mindenben a gazdák kívánalmainak felelnek meg.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal termésüket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **Igazgatóság Budapestben**, (József-körut 8. sz.) és a **vidéken létesített ügynökségek.**

Liszt ára 100 kg.-ként.									
Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	20.50	19.70	19.40	17.80	17.20	16.30	15.80	14.80	6.80

Buzakorpa, finom 4.50-4.55, durva 4.00—4.15 frtzsákkal együtt
Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 317—355 frtig; *középmínőségűért* 270—295 frtig; *gyenge minőségűért* 200—240 frtig; *hízott magyar és tarka ökör jobb minőségű*, mm.-ként élőszulyban 30—35 frtig, *hízott magyar és tarka ökör középmínőségű* 26—31 frtig. *Fejős tehén*, magyarfajta 21—32 forintig, tarka 21—24 frtig mmként. *Élő borju* 1 kgr. élőszulyért fizetnek minőség szerint 28—40 krt. *Vágott borju* 1 kgr. hussulyért fizetnek 56—58 kr.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgr.-kint élőszulyban 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 300—380 kgr. nehéz sertésért 59—59½ frt, vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóig 59—59½ frt.

Baromfivásár. *Lud*, sovány, páronként 1.80—3.00 frtig, *kacsa* 1.60—2.40 frtig, *tyúk* 0.90—1.20 frtig, *csirke* 60 kr.-tól 120 krig, *kappan* 1.80—2.40 frtig, *pulyka* 2.60—6.00 frtig.

Vegyesek. *Tojás* 100 drb. 2.50—2.00 frt. *Szalonna* 80—85 krajezár. *Vaj* Ia. 110—120 kr., IIa. 80—110 kr. *Olvastott vaj* 60—60 kr. *Méz sárga csurgatott* 40—70 kr. *Burqonya sárga* 2.20—2.40, *rózsa* 2.00—2.20, *közönséges* 2.10—2.50 kr., *paprika* 30—60 frtig, *hüvelyes paprika* 18—52 frtig métermázsánként.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 19.00—23.00 frt, *feljavított juh* 12—15 frt, *kiverő juh* 12.00—14.00 frt, *kecske* 6—7 frt.

Egyéb magvak: *mák* 24—34 frt; *bab* fehér nagyszemű 6.90—7 frt, *apró* 7—11.00 frt, *tarka* 6—6.60 frt, *lenese* 8—9 frt, *borsó* héjas 10.50—13.60 forint, *köles* 4.75—4.75 frt, *kendermag* 7.95—8.00 frt, *repce* 13.00—13.50 frt. *Lóhere* 35—42 frt mm.-ként.

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.00—2.60 frt, *muhar* 2.70—2.75 forint, *zsupszalma* 1.90—1.90 frt, *alomszalma* 1.35—1.40 frt.

Gyapju. Egyenyretű mosott bécsi mázsa (56 kg.) 60—70 frt. Két nyiretű mosatlan (100 kg.) 30—50 frt.

A NAGY KRACH!

New-York és London nem kimélték meg az európai szárazföldet és ezért egy nagy ezüstáru-gyár indítva érte magát, hogy az egész készletet csak a munká-erő egy kis kárpótlása ellenében eladja. En meg hatalmazva vagyok ezen megbízást teljesíteni. En tehát bárkinék megküldöm a következő tárgyakat pusztán a kárpótlásért, **6 frt 60 krétt**; és pedig:

- 6 darab finom asztali kést, valódi angol pengével,
- 6 " amerikai szab. ezüst velltát egy darabból,
- 6 " evőkanalat,
- 12 " " " " kávéskanalat,
- 1 " " " " levesmerőt,
- 1 " " " " tejmerőt,
- 2 " " " " tojás-serleget,
- 6 " angol Viktoria-tálca,
- 2 " igen hatásos gyertyatartó,
- 1 " teaszűrőt,
- 1 " finom cukorporzó

44 drb összesen 6 frt 60 kr.

Mind e fenti 44 tárgy elébb 40 forintba került és most csak **6 frt 60 kr.** minimális áron kapható. — Az amerikai szabad. ezüst egy kívül-belül fehérém, mely ezüst színét 25 esztendőig is megtartja, a miért szavatolatik. Legjobb bizonyíték, hogy ezen hirdetés

nem csalás. Kötelezem magam itt, a nyilvánosság előtt, bárkinék, kinek az áru nem tetszik, a pénzt visszaadni és senki sem mulassa el azt a kedvező alkalmat, hogy ezen díszes garnitúrát megszerezze, mely gyönyörű

alkalmi és nászajándékul,

továbbá minden jobb háztartásba kiválóan alkalmas.

Egyes egyedül kapható

HIRSCHBERG A.-NÁL az egy. amerik. szab. ezüst-gyárak főügynöksége
Wien, II., Rembrandtstrasse 19—17. Telefön 7114.

(Szétküldés a vidékre utánvétellel vagy az összeg előzetes bekielése ellenében.)

Ehhez **TISZTÍTÓPOR** 10 kr.

Valódi csak az oldalt látható védjeggyel (egészszégi fém).

Kivonat az elismerő levelekből:

A küldeményt megkaptam s nagyon meg vagyok vele elégedve, kérek még egy küldemény remek garnitúrát 6 frt 60 krétt. Kolozsvár, *Báró Bánffy*.

A remek garnitúrával teljesen meg vagyok elégedve. Laibach, *Bartusch Ottó*, kapitány a 37. gyalogezrednél.

A küldeményt megkaptam és azzal teljesen meg vagyok elégedvs, kérek még egy ugyanilyen küldeményt. Bozovics, *Keresztes Sándor*, főszolgabíró.





GRAEPEL HUGÓ

gép- és rostalemez-gyár, malomépítész

Budapesten, V. ker., Külső vácsi-út 46. szám.

Marshall, Sons & Co. Lmtd

angolországi gépgyár vezérigénye ajánl utolérhetlen szerkezetű és minőségű Marschal-féle

gőzmozgonyokat és gőzcséplőgépeket,

szabadalmazott

kombinált gabona- és lóhere cséplőgépeket két cséplődobbal,

szabadalmazott gabonacséplőgépeket kombinálva kukoriczamorzsolóval, — Gibás-féle szabadalmazott kazalozó készüléket (golyát), Harrison-féle „Albion” őrlőgépeket.

Malomépítészeti osztályom elvállal gazdasági malmok, magas- félmagas- és vármőrlő-malmok teljes berendezését és takarmánycamrák felállítását.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Mult évi forgalom 25223 métermázsa.

Felhívjuk a t. cz. gazdaközönség figyelmét

a budapesti

gyapju-aukciókra,

melynek idei **második** sorozata

szeptember hó 21. és 22-én

fog megtartatni. Az aukeziókra felkült és „Gyapjuárverési vállalat Budapesten, Dunaparti teherpályaudvar” czimzett gyapjuküldemények a M. Á. V. összes vonalain tetemes díjkedvezményben valamint ingyen raktározásban részesülnek.

Mindenmemü felvilágosítással szolgál:

Heller M. s Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13.

MÉHÉSZET

a legszebb foglalkozás.

Kérjen

Képes árjegyzéket

(ingyen).

JOÓ ISTVÁN

kereskedelmi méhtelepétől

Komárom.

— 3 havi hitel. —



Törleszt. kölcsön földbirtokokra.



Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20—60 év közti időre **készpénzben**. Birtokos felmondhat, pénztintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. — **Lebonyolítás legrövidebb idő alatt.**

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. — **Semmi előleges költség.**

Minden felvilágosítás **díjtalan**. Beküldendő csakis telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

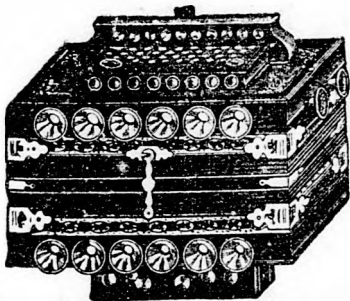
Budapest, VI., Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden megyéjéből, hatóságok, testületek és a legtekintélyesebb földbirtokosok által okmányszerűleg ajánlva van.

STOWASSER J.

császár és királyi udvari hangszerész

● BUDAPEST, II., Lánchíd utca 5. ●



Saját gyártmányu fuvó, vonó és ütőhangszereiről, cimbalmairól és mechanikai zenélő-műveiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

Elpusztíthatatlan erős orgona-harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó, és vonóhangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítanak.

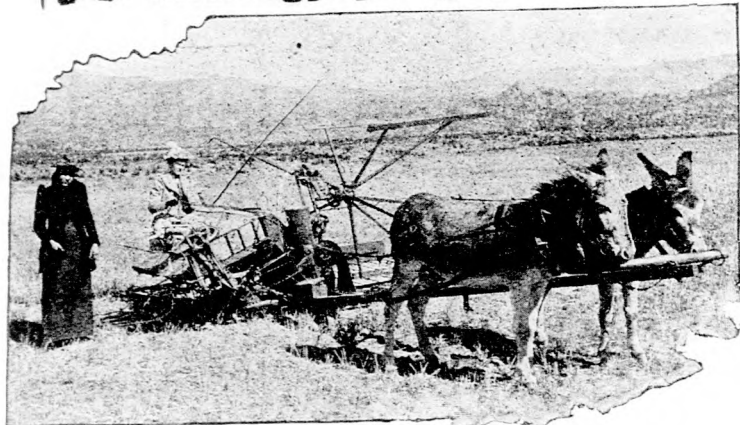
A cs. és kir. közös hadsereg, valamint a m. kir. honvédség zenekarainak egyedüli szállítója.



1897-ben állami arany érem I. díj Mezőhegyesen.

Teljes jótállással szállítom mérsékelt árak mellett a világhírű amerikai „Deering“ gyárnak Chicagóban készült fűkaszalógépeit, marokrakó- és kévekötő aratógépeit, valamint egészen aczéلبól készült

szénagyűjtő gépeit.



Czéljuknak meg nem felelő gépek visszavételnek. Sack Rudolf világhírű gyártmányai eredeti minőségben csak nálam kaphatók:

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

PROPPER SAMU

mezőgazdasági gépraktára

BUDAPEST, V. ker., Váci-körút 52. sz.



ALFA SEPARATOR (RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG)

ezelőtt PFANHAUSER & Co.

ALFA-SEPARATOROK (LEFÖLŐZŐ-GÉPEK)

MINDENNEMŰ TEJGAZDASÁGI ESZKÖZÖK.

Tejgazdasági telepek teljes felszerelése.

* BUDAPEST *

VII. ERZSÉBET-KÖRÚT 45.

(ROYAL SZÁLLODA)

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. Alkotmány-utcza 31.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a világ legjobb s eddig felülmulhatatlan és legtökéletesebb, a tartósságánál fogva a legolcsóbb permetezőgép a „VERMOREL“-féle valódi

ECLAIR

peronospora permetező mely eddig minden versenynél az elsődíjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő szövetkezetünkél.

Ára 20 forint csomagolással.



AUSSIGI I^a. „RÉZGÁLICZ“

jegecsek en vegytisztja a peronospora elleni védekezésre a gyakorlatban eddig legjobbnak bizonyult gyártmányt és egyéb permetező anyagokat szavatolás mellett, ugy szintén „Raffia hancsot“, legjutányosabb árban ajánlunk.

MEGJEGYZÉS.

Szőlőpermetezés czéljából szövetkezetünk által szállított és igazolványunkkal ellátott rézgálicz küldeményeket a M. A. Vasutak circa 40% díjkedvezményvel szállítják.

I^a Rézgálicz 98-99%

jegecsekben és örölve és egyéb permetező anyagok továbbá

Szuperfoszfát,

chilisalétrom,
kénsavas-káli,
kénsavas-ámmon,

Szőlőtrágya-compositio

és egyéb műtrágyaféléket legjutányosabban ajánl:

a „Hungária“ műtrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság Budapest, Váci-körút 21.